

רביט קדמון נעמה (ינעמונת"י)

3568813

בת בלהה ואליעזר

נולדה ב- כ"ז ניסן תשכ"ח 25.4.1968

התגייסה לצה"ל ב- 27.11.1986

שרתה בפלס"ר 95

נפלה ב- ז' אדר תשמ"ח 25.2.1988

בעת מילוי תפקידה.

קדמון, נעמה ("נעמונת")

בת בלהה ואליעזר. נולדה ביום כ"ז בניסן תשכ"ח (25.4.1968) בקרית גת. בשנת 1969 עברה המשפחה לירושלים וכעבור שנתיים העתיקה מגוריה לראשון לציון. נעמה עשתה את לימודיה היסודיים בבית-הספר 'שלמון' ואת לימודיה התיכוניים בגימנסיה הריאלית בראשון לציון.

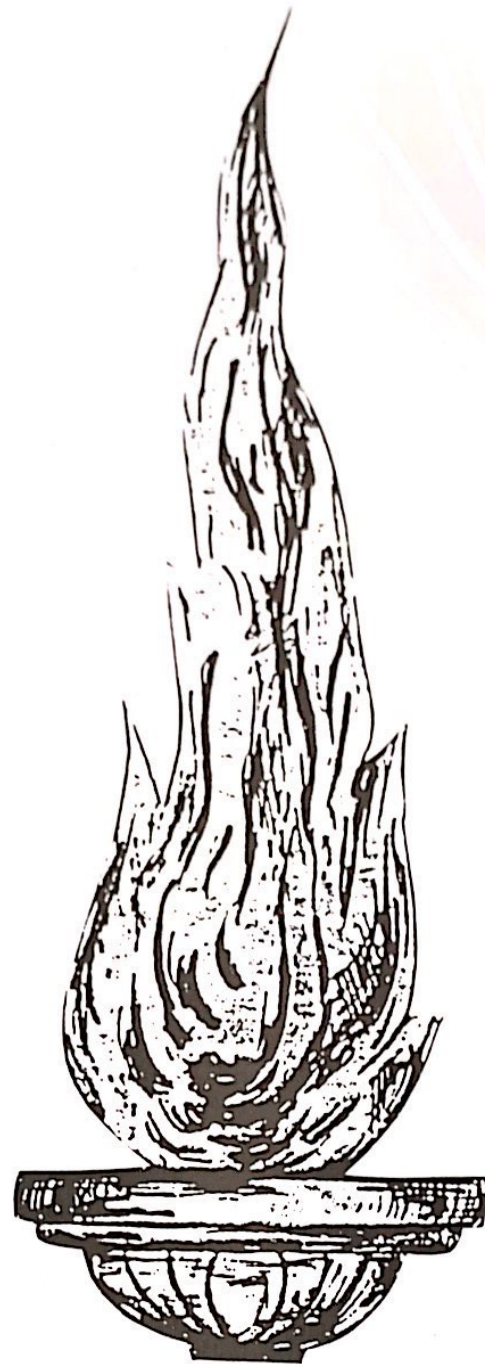

בגיל צעיר התחילה לרקוד בלט, עיסוק שהיה לה מקור הנאה עיקרי. במרוצת הימים רקדה בלהקת המחול של ראשון לציון, עד גיוסה לצה"ל. נעמה למדה בגימנסיה הריאלית במגמה הביולוגית ובסיום כיתה י"ב כתבה עבודת גמר על מוצרי הכוורת. העתקים מעבודה זו נשלחו לכמה מקומות בארץ ולחוץ-לארץ וזכתה בשבחים רבים. בהרצאה על הביוטופ, הופיעה בפני פורום של 80 מורים לביולוגיה והדהימה אותם בבקיאותה בנושא. לפני הגיוס עבדה במוזיאון העירוני של ראשון לציון באיסוף אבירים מימי הביניים. ככל עיסוקיה זכתה במחמאות על השקט הנפשי שלה ועל יופיה. היא קיבלה את גילויי האהבה והמחמאות במבוכה ובצניעות, אך הייתה בה נחישות החלטה עד כדי עקשנות. להצגה של סוף כיתה י"ב הכינה את הכוריאוגרפיה לריקודים שהיוו את עיקר המחזמר, והפעילה את כולם במיומנות בלתי רגילה. למבחן הבגרות שלה בהתעמלות הכינה יחד עם חברה ריקוד, 'הליצן העצוב' שזכה במקום הראשון במחזון כולו.

נעמה גויסה לצה"ל בשלהי נובמבר 1986. היא עברה קורס חוויה ובסיומו הוצבה כמש"קית חינוך ביחידה כדרום הארץ, אך עשתה מאמצים והצליחה לעבור לסיירת גולני. כאן הייתה עסוקה מאוד בפעילות חינוכית ותרבותית ביחידה ובהפעלת אנשים ומוסדות מבחון לטובת היחידה, כמו גם בסדרות חינוך. בעיקר בנושא ידיעת הארץ ומורשת קרב.

היא נפלה בעת מילוי תפקידה ביום ז' באדר תשמ"ח (25.2.1988) בתום סדרת חינוך בנח"ל פרס, מאבן שהתדרדרה ופגעה בראשה. היא הובאה למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בראשון לציון. הותירה אחריה הורים, אח ואחות — שי רגילי.

מצפור מרהיב עין הוקם לזכרה של נעמה על הר צבאים במדבר יהודה והוא נותן ביטוי להשקפת עולמה של נעמה, שאת הארץ צריך לחוות ולאהוב דרך הרגליים.

רבי'ס נעמה קומון
בתם של בלה ואליעזר
אחות לבילי ושי

נולדה בקריית גת כ"ז כניסן תשכ"ח - 25.4.68

נפלה בנחל פרס ז' באדר תשמ"ח - 25.2.88

נעמה שלנו נולדה ב- 25 באפריל 1968 בקריית גת, אחות צעירה לשי וגילי.
מרבץ חולדתח היוותה מקור להנאה וגאווה למשפחה, חכמיה וכל מכריה. שבתה לב בעינייה הגדולות
והכחולות וכחיוכה כובש הלבבות.

בשנת 1969 עברה עם המשפחה לירושלים וב- 1971 לראשון לציון.

נעמה התחילה לרקוד בלט, עיסוק שהפך למקור העיקרי להנאה בשבילה. היא החלה לרקוד בגיל צעיר,
כשהיא נוסעת לכדה לחל-אביב, נרשמת לסטודיו פרטי ומחמידה כשעורים לאורך שנים, גם כשעומכ
הלימודים גדל. אח"כ הצטרפה ללהקת המחול העירונית של ראשל"צ, במסגרתה רקדה עד לגיוסה לצה"ל.
במסגרת להקת המחול נסעה פעמיים לחו"ל: פעם בגיל 16 לסיציליה ובגיל 17.5 לצרפת.
בנסיעה לצרפת נאלצה לעבור ניתוח אפנדציט פתאומי. דווקא היא הייתה זו שהרגיעה את הסובבים -
המדריכה והמלווים, בשקט ובשלווה שבהם קיבלה את ה"גזירה".

הבלט, הלהקה וחדרכת מחול לילדות צעירות לא פגעו בלימודיה. נעמה למדה בגימנסיה הריאלית בראשל"צ
בכיתה הביולוגית, שלפי דבריה, הייתה הכיתה הכי טובה.

עם סיום י"ב, כחבה עבודת גמר בביולוגיה, על מוצרי כוורת, עבודה אשר זכתה בשבחים רבים.

העתקים מעבודת הגמר שלה נשלחו לכמה מקומות בארץ ואף לחו"ל ע"י המנחה שלה, פרופ' אבשלום מזרחי,
הוא סיפר לנו על ההספקים הבלתי רגילים של נעמה ועל העוצמה הבלתי רגילה שהייתה לה, יחסית לגילה.
את הביטופ, היא כתבה עם חבר שעסק בנושא דומה (מוצרי דבש) בהופיעם בפני פורום של 80 מודים
לביולוגיה, הם הדהימו את כולם בבקיאותם הרבה. נעמה לא הסתפקה בכל עיסוקיה וחחביבה: ריקוד,

נסיעות לים, המון חברים וחברות, קריאה, אלא גם עבדה בחופשות ב"משביר לצרכן" כקופאית

(מקום העבודה של ההורים). לפני הגיוס עבדה במוזיאון העירוני של ראשל"צ באיסוף חומרים ואביזרים

מימי הביל"ויים. בכל המקומות שבהן עבדה או העיסוקים שבהם עסקה זכתה בשבחים ובמחמאות רבות

על יופיה, על החן, השלווה והשקט הנפשי שלה. מפליא היה לראות את הצניעות בה קיבלה את כל

גילויי האהבה והמחמאות, אף עד כדי מבוכה. גישנות מצד אחד, ונחישות החלטה עד כדי עקשנות,

מצד שני. נעמה בהחלט עשתה מה שרצתה וחיחח מוכנה לחיאצק ולהילחם על מימוש רצונותיה. היה לנו

נעים ומעניין להיות שותפים לתוכניותיה.

בסוף י"ב, להצגת הסיים של החיכון חפנינה נעמה את הכוריאוגרפיה לריקודים שהיו את עיקר המחזמר,

שהועלה ע"י תלמידי י"ב. היא הפעילה את כולם במיומנות בלתי רגילה: עושי החפאורה וחופרות החלבושות

שהיו כמובן אמא של נעמה ואמהות אחרות. הערב באמת היה לאזוניה בלתי רגילה לכל הצופים.

כל כך הרבה שמחה וכ"כ הרבה קסם.

למבחן הבגרות שלה בהתעמלות, הכינה נעמה יחד עם חברי ריקוד שנקרא "הליצן העצוב",

שזכה במקום ראשון במחזור כולו.

נעמה הלכה לצבא והתקבלה לקורס חויה. היא נהנתה מאד מהקורס ורכשה לה חברות חדשות.

החברה הראשונה שלה כמסך"ית חויה היתה ביחידה בקרוס הארץ, שלא הייתה מספיק לפעמה, בעיקר משום שלא הייתה בה מספיק פעילות, היא עשתה מאמצים עצומים, וכרגיל, הצליחה לעבור לסיירת בולני.

בחחילה, הייה לה עשה מאד לקצת פעילות חינוך ב"סיירת". עד כדי פוגזן ולחץ מצידה, אך הייתה

נחושה בדעתה להמשיך. כל הזמן פוחה עסוקה בלהשגב, להכנין, להפעיל אותנו ואנשים אחרים מחוץ

ליחידת בהכנת חוכניות עבור היחידה, אחת הפעולות הראשונות היה איסוף טמרים לספריה.

היא אספה טמרים רבים ממוצאות טמרים ומאנשים שונות, הובנה עשרות חוכניות לסיוריק, עשרה טמרים

עם בחי טמר שדת, עם טמרים ואנשים שזרנו לה פעבודחה ביחידה; הפכה מאד חומר בנושא "מורשת קרב".

יום עם דרזוים, טרטיסים להצבות, קלטות וירזאו וחרגה תוכניות,

השבחוח ספית מלאן באין סטור מעילויותן שלמונים איו סוקייט, מבישוח עם החברה מפיח"ס, עם חברות

טובות מקורט חויה, קולנוע, טיולים, שעה היס, הרקה הסתוללויות והחמקנות עם החברות והחברים.

היה לנו, החורים, קטר מאף וט וחדויע עם נעמה. הרצון לקצת קינז - "יום בית", כפי שהיא קראה לז:

מצד אחד, ומצד שני - הרצון לצאת עם החיילים שלה לסיורים ופילוס, כפי שלמדה והאמינה.

כזכות חסלמונים היומוזומיוס ידענו כמעט על כל צעד שעשתה, על פצבי הרוח הטובים והרעים, על

החוכניות והמתשבות - שלה, קטעק האחרונה שהתראינו, היא הכינה חומר למסיבת פורים ואספה חומרי

תמאורה וקישוט, צבעי איעוני והגדלונת, המכונית שבה הסעתי אותה לחחנת הרכבת היחה מלאה בהס.

לא ראינו אותה לפני צאתה לשדרת החינוך כאזור קאר טבע, אבל בדרבה פלמנן ערב ערב ושוחמה

אותנו בחוויותית, מינק רביעי בערב אמרה בשמחה שהיה לה יום נחמד.

שמחנו לשמוע זאת ונהגינו לסמוע את הצחוק המדבק שלה.

למחרת קרה האסון. כסיום חממלול בנחל פרס, ליד צומת הערכה, נעמה נפגעה מאבן ונחרגה.

כל האהבת שהיחה בה לחיים וחאהבה שלנו אליה לא הצליחו להציל אותה.

היה לה יופי טהור וזך. יופי חגון, מסור ואוהב. יופי של ריקוד. יופי של צחוק.

של עיניים כחולות. של נעמונה.

אמא ואבא

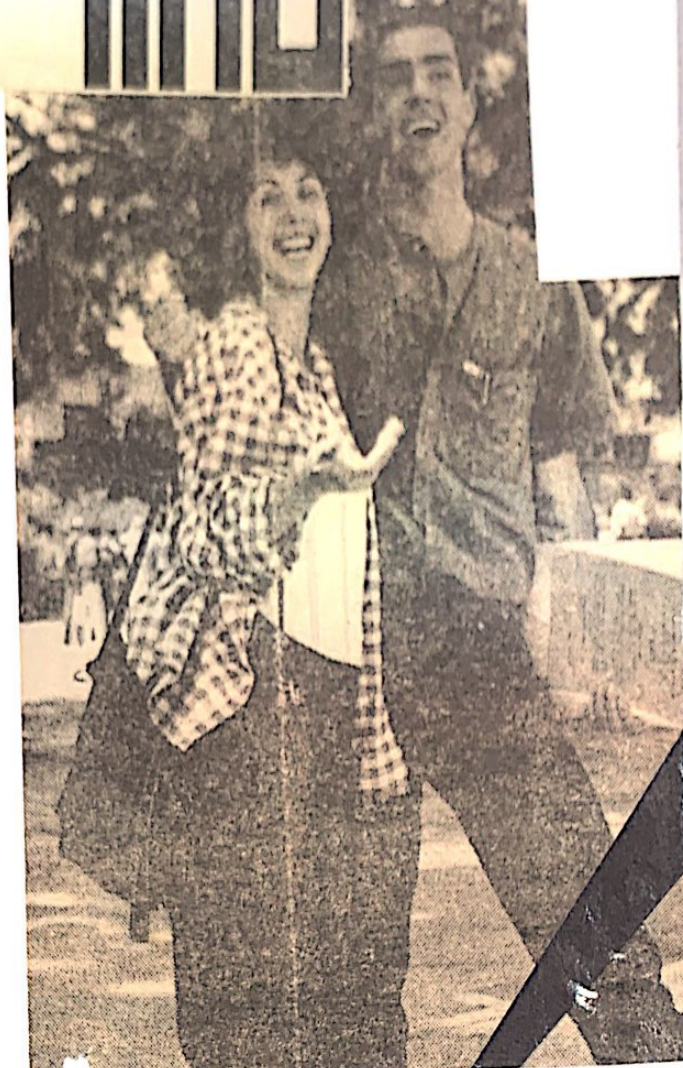

"יפה" מהור"י

רונית לורי

לשבת שלומי שבועיים הייתה השבת האחרונה בה ביקרתי נעמה קרמון. בת 19.5, בבית הוריהם ליצין אחרי שטיילה עם חברותיה לישראל ואיילת, כנכדת האירוסים נטעו השליש לחוף שלמיים ירצנו לאורך החוף הפגנו והיחולילוני. מספרת איילת מגור ממוינס בית חנו. המשיחת כמרכז הארץ "נעמה אובד מאור את היותה הצעורה ובקשה שאריקור את הדיקור הית. התחלתי לחגול על החוף פתאים נעמה התחילה לצעוק איילת. מצלמים אותך הסתכלנו למעלה על הנבעה וראינו שני בחורים עומדים עם מצלמות עם זימים ארוכים

"היא הייתה מסוגלת לעמוד חצי שעה ולהתפעל מפרח יפה"

וטצלמים. זה נורא עצבן אותנו והתחלנו לעשות להם מרצופים. "הלכנו לאורך החוף. הם הלכו כמקביל אלינו על הרכס וצילמו אותנו. אחרי שעברנו את הר יבנה. פגשנו אותם. הם בקשו שצעקה כל מיני מוות של ציפורים. אך אנו לא תמיד סנו. המסכנו ללכת. הם המשיכו לצלם. לפני שיעזבו את החוף, הם נגשו אלינו שוב ואחר מרס נתו לנו פתק עליו כתב את מספר הטלפון שלו. למקרה שנרצה את התמונות. כשנכני סנו לאוטו. אמרתי: מי צריך את התמונות האלה אני ככלל לא צריכה את הטלפון הוה קיסטתי את הפתק וזרקתי אותו על רצפת המכונית. ממש לא אובתי את התכרה האלה. אבל נעמה החליטה פתאום שהיא רוצה את הטלפון ואכרתה מה אכפת לך. כואי נראה מה יצא מתמונות האלה. היא הריסה את הפתק ובקשה שאשמור אותו.

"ביום המישי שעבר, נשעה אחת כלילה. נודע לי שהיא נררנה. עשימי כל כך הרבה מאמצים כדי לתפוס את הבחור הזה. כי אלו התמונות האחרונות של נעמה. ביום ראשון הצלחתי להשיג אותו. הוא ניסה לרחות את זה. אבל אכרתי לו שהעניין מאוד רחוק והסכרתי לו למה. קבענו להיפגש למחרת. בשעה שש בערב. בתל אביב. ביום שני הגעתי בדיוק בזמן וכמעט חספתי לו את התמונות מהיד. ראיתי את התמונה של ריקוד הציפורים. כשנעמה צוחקת, חם פיסוס הרהים אותי. איך נמקרה צילמו אותנו ובמקרה נשארנו לנו תמונות אחרונות ממנה."

נעמה קרמון ול. משק"ת חינוך בפלוגה של סירת נולני. נררנה ביום המישי שעבר מאכן שפנעה כראשה כשטיילה עם החילים שלה בנחל פרס שבמרכז יהודה. "כשהגיעו לסוף הוואדי היו צריכים לעלות בעלייה תלולה. כדי לצאת משם". מספרת איילת. "שלושה חיילים עלו לפני והם ורדדו כמה אכנים תוך כדי טיפוס. נעמה היתה די שפומה כשעלתה למעלה וכשהביטה לאחור, אל החילים שמהאחוריה. פנעה בה אחת האכנים בדיוק במקום שבו לא הייתה צריכה לפגוע. איזה חוסר מול נורא. היא איכרה את ההכרה ומעדה. היא מתה על המקום. זה מה שההורים סיפרו לנו, אחרי ששימעו מהחברה כסיירת מה קרה. החילים סיפרו גם שהמסוק הגיע חצי שעה אחרי שנפגעה, אבל כבר לא היה מה לעשות."

"נעמה עשתה כל כך הרבה תמונות למסיבת פורים". מספרת איילת. "היא אספה כל מיני פריטים. מתנות כהגיות, ותכונה לעשות מסיבה ענקית ביום שישי. היא רצתה להתחיל בהכנות מיד כשתחזור מהטיול. ביום המישי, אבל היא לא חזרה. היא כל כך אהבה את הסיירת. השקיעה המון. כל שישירשבת שהייתה באה הביתה דיברה על הסיירת: מה לעשות בערב צוות? מה לעשות במורשת קרב? צחקנו עליה. ככל פעם שדיברה על הסיירת היינו אומרים לה: 'תפסקי עם הגולני שלך'."

ביום חמישי שעבר נהרגה נעמה קרמון מראשון לציון. נעמה ז"ל, חיילת בת 19.5, שהייתה מדריכה לידיעת הארץ, נהרגה מפגיעת אבן שהידרדרה ופגעה בראשה. כל מי שמכיר אותה מספר שהייתה נערה נפלאה, שסימלה את ארץ ישראל היפה. "בחורה טובה ויפה, האחרונה שהגיע לה למות", אומר ידידה הטוב, אורי לוי.

'אני חושב שהיא הייתה היחידה בארץ עם עשר יחידות לימוד בביולוגיה'

הייתי הקרישה שלי... אני חושב שהיא הייתה היחידה בארץ עם עשר יחידות לימוד בביולוגיה. היא הייתה מורה בקולנוע ובהמשך הייתה מורה בתיכון. היא הייתה מורה בתיכון בביולוגיה והיא הייתה מורה בתיכון בביולוגיה. היא הייתה מורה בתיכון בביולוגיה והיא הייתה מורה בתיכון בביולוגיה.

לוחית ועם זאת להביע את עצמה בעזרת תרבותית ועניינית. להבין כי ארץ נעמה יכולה להיות תלמידה מצטיינת ללא הקרישה כל כך הרבה וכן לריקות. לרבות זאת, עבודת הנמר שלה זכתה לציון לשבח.

לפניה י"א התחילה לעשות את עבודת הנמר שלה על אזורי שכרי עצמות בחיות ומבני-אדם אצל מדען מהסוג הנוצרי 'גנרי' אומר כי ארץ 'אחרי' וכן קצה המדען נסע לחו"ל והוא עברה למדען אחר מהסוג הביולוגי ומתבזה על הרבה הרבה. העבודה הזאת נחשבת לארבע יחידות לימוד, יחד עם השש היחידות הלימוד היו לה כ-9 יחידות בביולוגיה. היא עשתה בינוסף עם אורי לויין על הסורת. העבודה שלהם הייתה בעולה. כאשר מנן אלי מאוניברסיטת בר אילן להציג עבודת 'של תלמידים במני פורום של 80 מורים לביולוגיה בכל הארץ. 'להלתי' אותם. אורי ונעמה ממש הדרימו את המורים. באותה תקופה, הסורות בארץ ככלו מטפיל וחלק גדול מהעבודה זו כבעיה. הם ממש קצרו הצלחה. המורים בנוסחות המסקה הארצי והמפקח המחוזי. שאלו שאלות והשגים עלו תשובות מהירות. המורים התלהבו בהם עד כדי כך שהחליטו להעניק להם ציון 10 וקבעו שהעבודה נחשבת להם גם כיהודית לימוד נוספת. כך 'שלמעשה' היו לנעמה 10 יחידות לימוד.

'אני חושב שהיא הייתה היחידה בארץ עם 10 יחידות לימוד בביולוגיה'. אומר אורי לויין. 'הקשר בינינו נוצר תוך כדי העבודה על הבינוטופ והוא הלך והתחזק. גם אחרי התכונן היו לנו המון שיחות והרבה מכתבים. נעמנית התחילה את הקשר באוקטובר 1986. טייסה טירונות ואחר כך טייסה את הקשר במכתבים שלה סיפרה כמה היא משקיעה בלימודים מקורס. פעם כתבה לי שעליה להתאמן בהרצאות והיא מכינה הרצאה על רבש. 'זה כנראה הידיק שאף פעם לא יצא ממני'. כתבה זה מדהים. אחרי ההלוויה. ביום שישי. נשארנו כמה חברה ליד הקבר שלה. הקבר היה מכוסה בחפון פרחים. ממש הרבה פרחים. פתאום, כמה דקות אחרי שנשארו לבד, באו המון המורים והתיישבו על הפרחים'.

נעמה הותירה אחריה אה ואחות בגרים. אביה אליעזר קרמן. משמש ראש אגף המסחר במשבור לצרפן 'אמה' בלחה. עובדת אף היא במשבור. ביום שישי. בנוסחות אלפים ממני ראשון לציון, חברה הרבים ומני משפחתה. הוכח נעמה ול לקבורה בבית העלמין בראשון לציון.

סיפור העבודה לי את היות בחינה. בסוף הצלחה הייתה מאוד מרובה לרבות שהנאים שלה הודיעו. רחל גיסו. מנהלת מוזיאון ראשון לציון. שניהל סגנו של נעמה מספרים. 'הכרתי אותך עוד כשהיית ילדה. היא הייתה תוססת מאוד. מלאה חיים וערנית. בחיבורים שלפני תחילת סיום התחילה עברה לי הליקים העובדת בעלי בלאכה במדינות. היא חרשה את כל האשון כדי לאסוף כל מיני בלי בלאכה יפנים. היא ממש עברה מנעל תיג אתר לשני ובהודו היפה שלה הצליחה לשכנע ממעט את כולם לפרוס בלים למוזיאון'.

לחברי אורי. היה ננעמה בילוב יפה של נחישות וזוהם עם כיישנות וערניות. 'נעמנית הייתה בחורה רגישה. שידעה להעניק הרבה חום ואהבה לסובבים אותה. עם זאת הייתה רו הרפתקנית. כל הזמן אסרה שהיא רוצה לנסוע להודו אחרי השתחרר. או לענות. חוד בסוף הגנו אליו כאים כל מיני אנשים כדי לחיות הרוב לטבע ולנוח. היא הייתה בחורה טובה ויפה. האחרונה שהגיע לה להיות. בסוג האנשים הטובים ביותר שישי. הקרינה נהדרת. בנסיבת הים של החבורה היא ואת התכונה את כל הביקורים. החיים ממש פיענו וזרבו בה. היא אהבה את החיים והחיים אהבו אותה. היא אהבה טבע ונתן בעזרה בלתי הנית. הייתה מסוגלת לעבוד חצי שעה ולהתפעל מפרח ים. ביום שבת לפני שבועיים הלכנו לנמכת האירוסים. רצנו. הסגנו והשתוללנו. היא הייתה כל כך בלאת חיים. אהבה לראות מיטי איכות. כמו ראשטי גייסס. 'ברד' ו'מונטי פיז' טוף. בכל שבת היינו הולכים בערבים ההולנוע 'תבון' או 'סיון' ב'א'. היא לא הייתה כטוב החברות 'התכוננות' את החיים שלהן לזמן השנים הבאות.

'אלוהים היה מאוד נדיב אליה. היו לה כישרונות. ייחנות.

אהבה יופי. יופי טהור. וך. יופי של ציפורים שעפות בשמיים. יופי של ריקוד. יופי של דבורה 'הכובצת' זוף. היא תמיד לקחה את החיים בקלות ותכננה רק ליום המחר. היא גם לא השקיעה הרבה בלימודים ומסתברים היו כועסים עליה. הייתה מהייבט את החיוך הקטן והממורז שלה. שאף אהד לא יכול לעבוד בפניו.

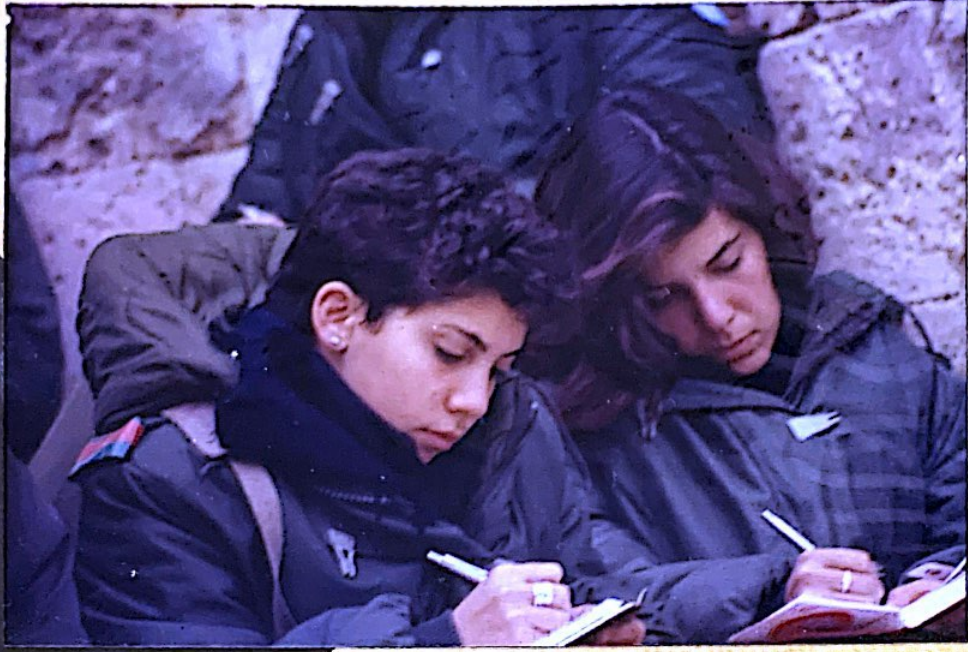
נעמה למדה בגימנסיה היראלית במגמה ביולוגית. ניסים כך ארי היה המחנך שלה בשנתיים האחרונות שלה בתיכון. 'היא למדה בלב והקרישה המון וכן לריקוד'. הוא אומר. 'פעם ביקשה שארחה לה במחן בביולוגיה. כי באותו יום הייתה לה הופעה. אני טרבתו ואמרתי לה יפה מאוד 'אתה רוקדת'. אך את קודם כל תלמידה. היא כנראה לא ציפתה ממני לתגובה כזאת ואמרה. 'אתה צודק. אני תלמידה. אך ככהנך שלי אני מנה אלוד ובקשתה 'שתעזר לי'. ברור שהסככתי. היא תמיד התנהגה כמגורת. אם היו לה טענות נגד מורים. ידעה איך לא

"היה לה יופי טהור וזך. יופי של ציפורים שעפות בשמיים"

את שומעת אותי
אחותי
ילדה שלי
כחולת עיניים
אצילה
את שומעת אותי
חיילת שלי
חובשת הכוננת
החומה

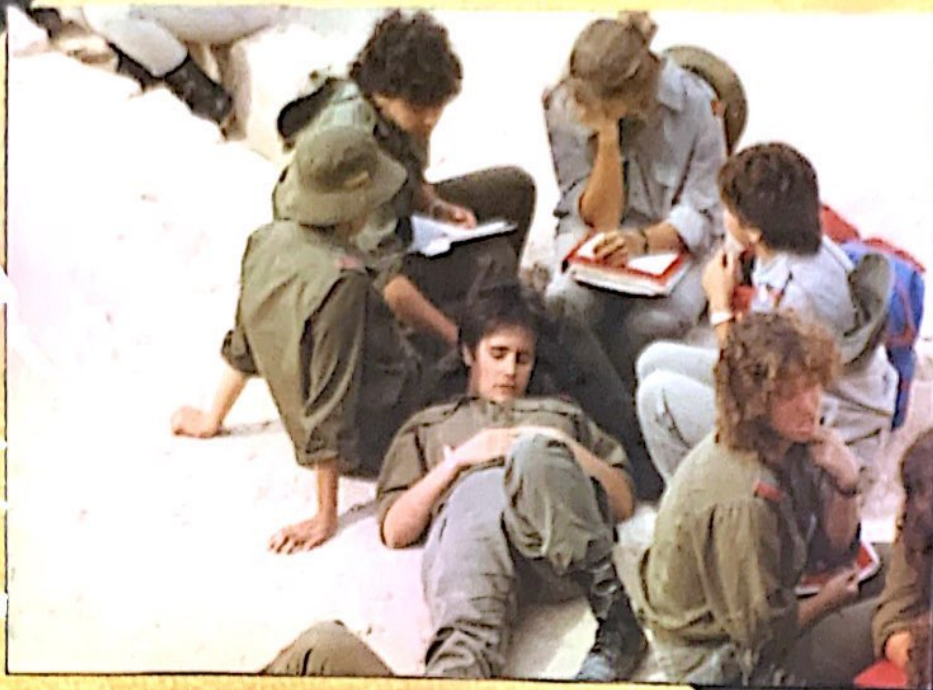
אני זוכרת את ההזחלה
כאילו רק אתמול קרה
הגעת עם כל החסצים
ח'יך על הפנים
מבט של חשק לעשות
ולב מלא בחששות
סידרת, גולני
איך יהיה, מה יקרה.
נכנסת כרוח סערה
נחת את כל הנשמה.

את שומעת אותי
ילדה שלי
את שומעת אותנו
לא הסתקנו להראות לך
עד כמה אהבנו
עכשיו את נמצאת בין העננים
הוחרת אותנו המומים
חסרי מילים
הלכת כהרף עין
לא הסתקנו,
לא הכנו,
לא עכלנו

עכשיו את נמצאת
רחוק בין העננים
ולנו - חמונות,
קבר ועליו פרחים
ובאותיות גדולות
מלאות באהבה
ב ת 19 ש נ ה
נ ע מ ה

ע י נ ת
קצינה של נעמה

כשנעמנת מחה, רצינו שהכל יעצר
 שהשמש לא תזרח ולא תשקע .
 שהציפורים יפסיקו לציץ ושהפרחים
 יפסיקו לפרוח .
 האמנו ששום דבר לא יחזור להיות כשהיה .
 אולם הזמן עבר ועולם כמנהגו נוהג,
 השמש ממשיכה במסלולה, פרחים פורחים
 וציפורים עפות בשמים היפים כתמיד .
 ואז הבנו כי נעמנת בודאי רוצה
 שנמשיך לעשות את כל אותם הדברים
 היפים שעשינו עד שהלכה מאיתנו .
 שאלות רבות שאלנו את עצמינו מאז
 שאלות מכאיבות ומטרידות,
 שאלות רבות - ותשובות אין .

אורי לוין

ידיד קדוב של נעמה

נעמנת שלנו מחה בחורף
 גשם לא ירד, אולם השמים היו קודרים
 ועננים כבדים הסתירו את השמש .
 ואנחנו חשבנו שהחורף שהעדרר בליבינו
 ימשך גם בטבע - אך לא .
 אחרי חודש הגיע האביב .
 הטבע נמלא ריחות פריחה הדרים,
 האדמה כוסתה מרבד ירוק ופרחוני,
 ודבורים אספו צוף מין הפרחים .
 וקצב החיים המיוצג הזה של האביב,
 שטף גם אותנו .
 למדנו כי החיים חזקים הם מן הכל .
 לפעמים אנו רוצים לבכות ללא סוף, אך
 בסוף כל בכי בא חיוך קטן - לזכר אותם
 רגעים טובים ויפים .
 ונעמנת שלנו מביטה אלינו עכשיו
 ורוצה שנמשיך לחייך לאהוב ולחיות -
 ובדרכנו שלנו נהפוך את העולם לטוב יותר
 ואת החיים ליפים יותר .
 שנמשיך את כל הדברים החשובים שעשינו,
 את כל הסרטים שראינו ואת כל האהבות שאהבנו
 לכך, היום אנו עצובים, כואבים ומאבלים,
 אך בלב ישנה תקווה אחת וזכרונות אין ספור .

ליאורה לנג

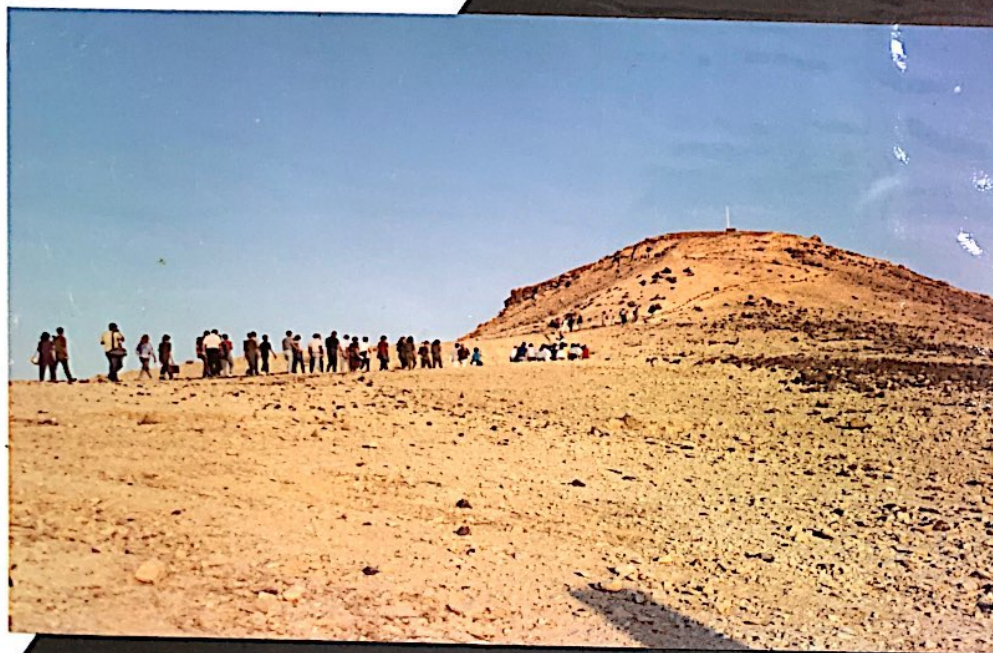
חברת ילדות

מצפה לזכר נעמה

ביום ראשון הקרוב יחנך
מצפה הר צבאים לזכרה
של נעמה קדמון
מראשלי'צ

למחרת כנח פרחים,
מפליה היה פכוסה
כח. השמורת וגם תאורה
סוף-משנה שהם פרחים...
נעמה וליה

מצפה נוף הר צבאים לזכרה
של נעמה קדמון ז"ל מראשלי'צ,
יסתח ביום ראשון, חול המועד
סוכות במעמד מנכ"ל רשות
שמורת הטבע, נציג קצין חינוך
ראשי, בני משפחה וחברים.

בכברואר '88 נהרגה נעמה
קדמון, 19, ממסולת אבנים כנחל
פרס בעת שיצאה לסיור כמש"קית
וזינוך ידיעת הארץ עם סיירת
גלני. הטיול נמשך שלושה ימים
באזור הניר. ביום האחרון לטיול
סיור חילי הסיירת כנחל פ.
נעמה הובילה את הקבוצה בשביל
הצר, החלה מסולת ואכן פגעה
בראשה. נעמה נהרגה במקום.

נעמה, בתם של בלהה ואליעזר
קדמון מראשלי'צ ואחותם של
גילי ושי, היתה נערה שמחה
וזוגמת. למידה בלטון קדה בלהקת
המתחל העירונית "גוונים". היא
בוגרת הגמנסיה ריאלית במגמה
ולוגיה.

נעמה אהבה יית הטבע, התנועה
ואת הים. יתר מכל אהבה את
עבודתה כצבא. ושות שמורות
הטבע יזמה את הקמת המצפה
ואנליה יארחו את הבאים. נציג
קצין חינוך ראשי ישא דברים וגם
אנשי קורס חוריה (ידיעת הארץ).
שנעמה היא אחת מכוניולי יגיעו
למקום.

חוריה של נעמה ז"ל מימנו את
הקמת המצפה. ארבעה לוחות
שהוצבו במקום מארזים את שטח
המצפה הנמצא על הר צבאים.
ישראלה רוזנוצוויג

המצפה על שם נעמה

בפיסגת הר צבאים, בנגב, נחנך בחודש שעבר מצפה יפהפה, לזכרה של נעמה קדמון ז"ל, שנהרגה בנחל פרס הסמוך

נעמה קדמון ז"ל חיתת משיקית חינוך וידיעת הארץ של סירת גולני. בחודש פברואר '88, בעת סיור עם חיילי יחידתה, נהרגה נעמה ממפולת אבנים בנחל פרס, שבשמורת מדבר יהודה.

ימים ארוכים התלבטו זוריה, בלהח ואליעזר קדמון, כיצד להנציח את שמה של הנערה בת ה-19, שאחבה את הארץ ואת חטיו בשביליה.

בשבוע שעבר נחנך על אחת ממסגרותיו של

גם אחרי שהוא נקבר, עוד לא קלטנו שזה נגמר. יותר הוא לא יבוא הביתה בחופשה, יותר לא נכיר חברה. שוב לא יחייך חיוך מוכר ורחב, יותר לא ממנו מכתב.

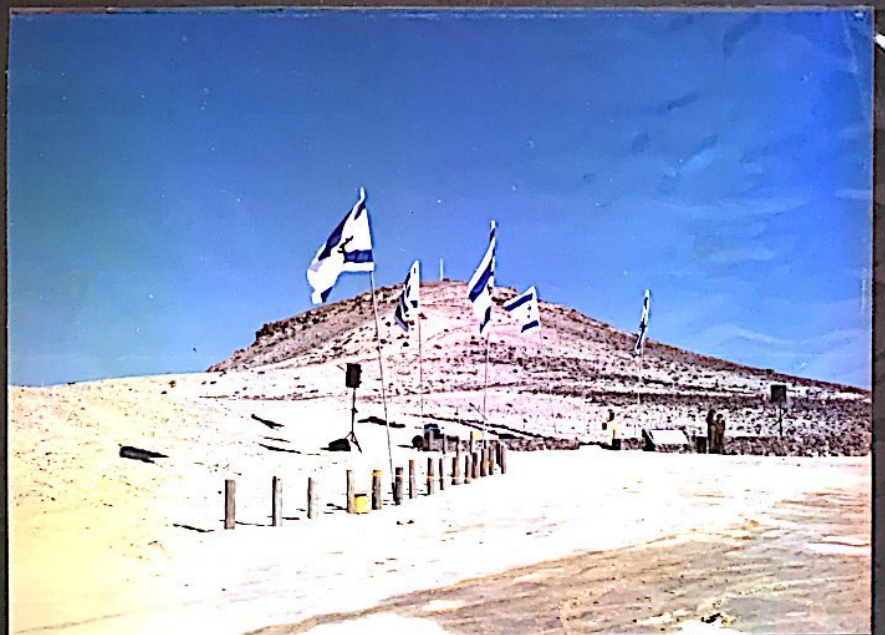

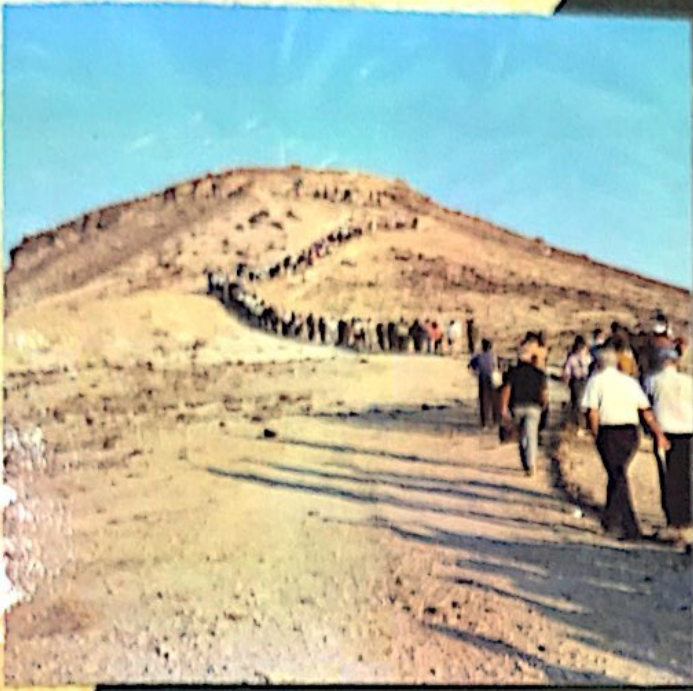
הר צבאים שבמדבר יהודה, לא הרחק מהמקום שבו נפלה נעמה, מצפה יפהפה, שללא ספק יהפוך לאתר חובב אצל כל מטיילי ומטיילי הנגב.

לרגלי המצפה הכשירו אנשי רשות שמורות הטבע, בסיוע אנשי קצין חינוך ראשי, מיטטח חנייה נוח. את דרך העפר הרחבה סללו אנשי הרשות, בעזרת מפעלי יס-המלח, אנשי הקסקל והמועצה האזורית תמר, שהמצפה נמצא בתחום שיפוט.

לאחר צעדה של כמה דקות בשביל תלול ועקלתוני, מגיעים לפיסגת הר צבאים, ואל המצפה. הוא מוקף חומת אבנים, ובמרכזו עמוד לבן בוחק, רעיון שתרם האדריכל, צבי דקל. בארבע פינות המצפה מוצבים שלטים סטטוניים, המציגים בפני המטייל את הנופים הקסומים ביותר שהנגב יכול להציע: כיכר סדום, נחל פרס, בקעת יס-המלח, הרי מואב והרל אדום, בקעת ערד וזרז המזמר. אנשי הרשות הציבו בכניסת למצפור מיתקן ובו דפדפות למסיל, המציעות ארבעה מסלולי טיולים, שבסיס חציאתם להם הוא הר צבאים.

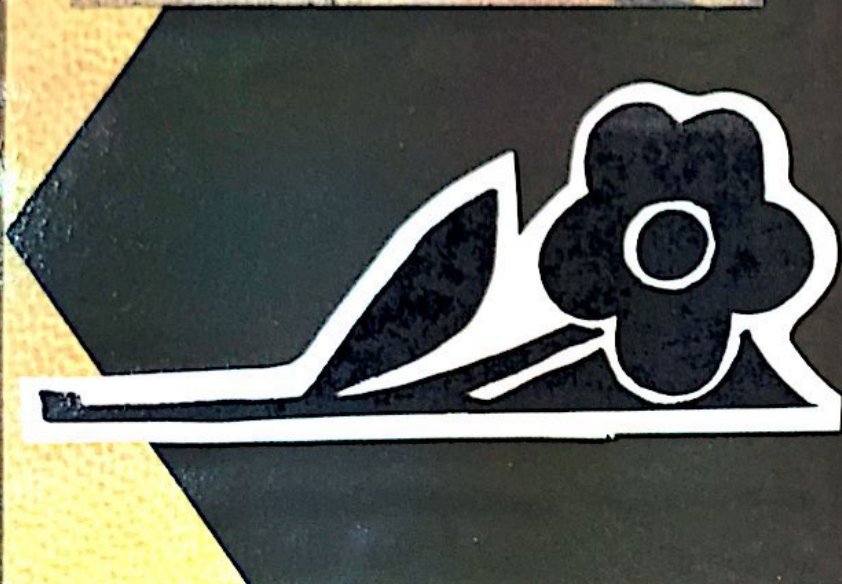
■ צבי אלוש
■ מאיר אזולאי

מצפה זה, שאתם מבקרים בו, הוקם לזכרה של נעמה קדמון - מש"קית חנוך וידיעת הארץ של סירת "גולני" שנהרסה ממפולת אבנים בנחל פרס בעת סיור עם חיילי יחידתה, בז' באדר תשמ"ח/25 לפברואר '88.

בת 19 היתה נעמה בנפלה. בתם הצעירה של בלהה ואליעזר קדמון, אחות לגילי ושי. ילדותה ונעוריה עברו עליה בראשון-לציון. ילדות שמחה ואהובה היתה זו. ילדות של בלט, להקת המחול העירונית, למודי ביולוגיה, משפחה, חברים וחברות. היה לה יופי טהור וזך. יופי הגון, מסור ואוהב. היה לה יופי של רקוד, יופי של צחוק. נעמה אהבה את התנועה בטבע, את חוף הים, את הנופים הפתוחים... אהבה לעוף עם הרוח. שקטה, מאירת פנים, איכפתית לסביבתה ומושיטה יד נוגעת לכל. את עבודתה כמש"קית חנוך וידיעת הארץ עשתה בנחישות ובדבקות במטרה וראתה בסיוורים ברחבי הארץ את הדרך הטובה ביותר להעמקת התודעה של אהבת הארץ בקרב חייליה. באחד הסיוורים האלה גם מצאה את מותה. לא נשכח אותך, נעמה.

תכנית טקס חנוכת מצפה הר צבאים - לזכר נעמה קדמון ז"ל

15.10.89

חנוכת מצפה הר צבאים - לזכר נעמה קדמון

מוסיקת רקע

שיר בליווי גיטרה - משח ונגה - "חכניסיני תחת כנפך"

קטע פתיחה מתוך "הנסיך הקטן" - רחל גיסין (המנחה)

"נוף זה הוא בעיני הנוף היפה וגם העצוב ביותר בעולם כולו.

כי במקום הזה הופיע הנסיך הקטן על פני הארץ - ומכאן נעלם.

הסתכלו בנוף זה יפה יסח למען תכירוהו בנקל.

אם תצאו באחד הימים למסע על פני מדבריות, אם תזדמנו לפקודת הזה, אנא, אל תחפזו

להמשיך בדרככם, חמיונו נא שעה קלה תחת אותו כוכב, והיה, אם ירמיע לפניכם,

ילד שפניו שוחקות וחוא אינו עונה על שאלות, וידעתם נכונה מיהו אותו ילד פלאי,

ואז עשו נא חסד עמדי, למען יפוג צערי ורוח לי. כתבו לי מיד כי הנסיך הקטן

חזר אלינו.... (מתוך הנסיך הקטן)

פזמה - שמואליק שפירא - מנחל רשות שמורות הטבע מחוז הדרום -

מספר במספר מילים על המקום ומציג את אורי ביידיץ מנכ"ל רשות שמורות הטבע.

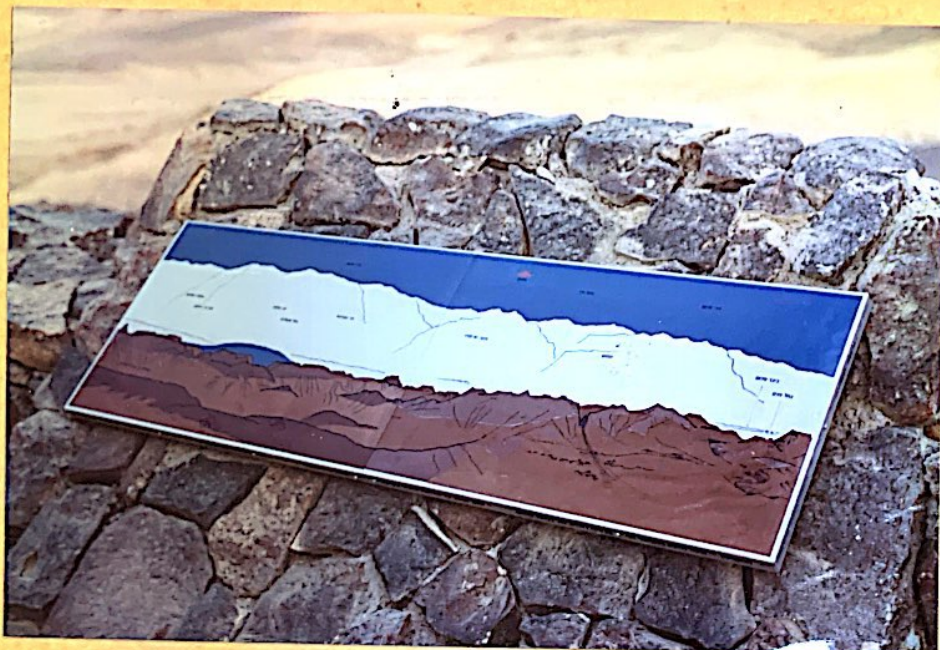
נאום - אורי ביידיץ - מנכ"ל רשות שמורות הטבע

שיר בליווי גיטרה - משח ונגה

שיר בליווי גיטרה - משח ונגה

הקראה - אורי לוי - בשם החברים -

"לנעמה בשם חברים - ראינו ציפור רבת יופי - הציפור ראתה אותי .
ציפור רבת יופי כזאת לא אראה עוד, עד יום מותי."

1
שאלות עי רבות אשק אלוהים?

ימיה את האיום אתה שאלת?

ענה עי שאלת עיוה

והיום כעם חסידים עשו עוונות!

וענה עיוה עיוה עיוה עיוה.

הם חסידים חסידים חסידים חסידים.

אז ענה עיוה אתה כה אכזר

ענה עיוה עיוה עיוה

ובאקום שנקמה אני וכיום

אני אעשה עי בין קברים

ובינה ואינה כי תמוז ועלך

עי ככרין יקר שאלת!

Naama.

נעמה
קדמון
ז"ל

הקיץ האחרון

זה הקיץ האחרון שלי איתכם
עם העם הראשון אני אצלם
דמעותיי יזרמו באורז הרחובות
כמו צלף נוסר ותקוות רחוקות
אני איש של חורף בין אפרי אנשי ים
אק החורף הזה כבר לא אהיה קיים
לאט לאט השכבות נמסות
בין רוזים לא רוזים ותפילות אחרונות
אל תזכרו שהטחתם לא לבבות
כי השמיים גדולים והדמעות קטנות
תצמחו את העיניים כל עם ראשון
ותחשבו עלי

אני רוזה לטפס על ההרים כי הם עם
ולבקר במדינות מעבר לים
לדעת אם יש צורות חיים אחרות
ואם המתים משיכים לחיות
כי זה הקיץ האחרון שלי איתכם
עם העם הראשון אני אצלם
לאט לאט השכבות נמסות
בין רוזים לא רוזים ותפילות אחרונות